

MusicOlomouc 2015

Hana Špundová | [06/15](#) | [Festivaly, koncerty](#)

Ve dnech 20. až 29. 4. proběhlo na půdě Uměleckého centra Univerzity Palackého sedm koncertů v rámci sedmého ročníku festivalu soudobé hudby MusicOlomouc. Návštěvníci mohli slyšet klavírní recitál Marka Keprta; koncert skupiny SWOMP, která kombinuje prvky avantgardy a moderního jazzu; improvizálně-interpretační duo Zlámal – Cremaschi; skladbu Luigiho Nona, pohrávající si se zvukem v prostoru, v podání Davida Danela a Jana Trojana; emocemi nabitou interpretaci dámského ISHA tria nebo koncerty ansámbľů specializujících se na soudobou hudbu Prague Modern a Österreichisches Ensemble für Neue Musik. Vznik většiny provedených skladeb se datuje do dvacátého prvního století.

Festival byl (20. 4., Kaple Božího těla) zahájen klavírním recitálem letos nového ředitele MusicOlomouc Marka Keprta. Na programu převládala díla francouzských skladatelů, nechyběly však ani skladby autorů střeoevropských či zámořských. V premiéře zazněly Mikropříběhy pro klavír (2015) Markéty Dvořákové a V punčošná chvění v Rosnívá šálo Bdění (2015) Marka Keprta. V pozadí této skladby můžeme slyšet tichý, velmi rychle se mihotající, částečně repetitivní podklad. O zvuku tohoto

druhu autor často hovoří jako o „tónových mlhovinách“. Z oné libozvučné „mlhy“ prosvítala jasně zřetelná melodie. První večer festivalu byl uzavřen cyklem čtyř vlastních skladeb interpreta Květ vyškeblovaní se zhmotňuje na sněhu (2006/2015). Na zvolených skladbách se projevila Keprtova vytříbená technika hry na klavír. Pomocí zřetelných dynamických rozdílů a přesné práce s pedálem dokázal interpret artikulovat každý tón dle svých představ. Atmosféru celého představení vhodně dokreslovaly světelné efekty, vrhající v obměňujících se obrazcích barevné odlesky na malby a sochy, jimiž je zdobena Kaple Božího Těla, ve které se koncert odehrával. Druhý festivalový večer (21. 4., Divadlo K3) představil kapelu SWOMP. Název koncertu Difference and Repetition vystihoval tvorbu autora skladeb Michala Wróblewského, která vkusně kombinuje prvky soudobé (zejména minimalistické a témbrové) hudby s prvky jazzu. Nad ostinátními rytmickými figurami marimby se často nesla klidnější, náladově odlišná sóla saxofonu či trubky. Další diference jsme mohli spatřit v přechodech jemnějších harmoničtějších pasáží v avantgardní „bouře“ obsahující cílené nesoulady ve složce rytmické, melodické i harmonické, doplněné o nestandardní techniky hry jako například rozeznívání marimby smyčcem. Třetí večer festivalu (22. 4., Atrium) se mohl bez nadsázky nazývat premiérový. Klarinetista, saxofonista a skladatel Pavel Zlámal zahájil koncert premiérou kompozice Tasted Thoughts (2015) pro klarinet Michala Nejtky, a poté premiéroval pět skladeb ze svého rozsáhlého cyklu Way of Consideration (2015) pro sólový klarinet, basklarinet nebo saxofon. Jedná se o soubor skladeb, které vydatně těží ze skutečnosti, že je autor může interpretovat sám. Zlámal staví na své schopnosti cirkulovaného dechu a vyčerpává technické možnosti nástrojů až na hranici hrátelnosti, zejména v oblasti extrémních dynamických rozdílů, témbrových kontrastů, využití mikrointervaliky či alikvót. Jednou z nejvýraznějších skladeb tohoto cyklu byl Head Opener (Otvírač hlav), sestávající ze tří kontrastních vět, z nichž třetí se za úplného ticha odehrává v hlavách každého z posluchačů a dle slov autora může trvat nekonečně dlouho. Velmi příhodné bylo provedení koncertu v atriu Uměleckého centra UP, které poskytlo akustiku, v níž i skladby pro sólový nástroj vyzněly mohutně a působivě. Po přestávce se k Zlámalovi přidal kontrabasista George Cremaschi. Premiérově zahráli skladbu Petera Grahama COAX (2015), inspirovanou výjimečnými improvizacími schopnostmi interpretů. Poslední kus uvedl Zlámal vtipnou průpovědí: „A na závěr, než se rozejdete do restaurací, vám zahrajeme hudbu, při které jsme se seznámili, hudbu improvizovanou zcela bez vodítek. Je to stejně divná hudba jako doted', ale vy pro to máte cit.“

První polovině následujícího koncertu Prague Modern a Ireny Troupové (26. 4., Kaple Božího těla) dominovala emočně působivá skladba Jiřího Kadeřábka Milena (2014). Po přestávce zazněl Smyčcový kvartet č. 5 (2007) Georga Friedricha Haase. Při provedení tohoto díla stojí muzikanti

po obvodu sálu, kolem náhodně rozmístěných židlí publika. Tím vzniká pro každého posluchače specifický zvukový prostor, ve kterém je obklopen hudbou ze všech stran. Následující večer se v podobném duchu nesla *La lontananza nostalgica utopica futura* (1988/89) Luigiho Nona, která rovněž využívá atypického uspořádání sálu k prostorové hře zvuků. Na předposledním večeru festivalu provedly dámy z ISHA tria díla brněnských i světových autorů s glancem, extrémním nasazením a profesionální přesností. Program se vyznačoval jistou dávkou optimismu a hravosti, což není u mnohých kusů 20. a 21. století zvykem.

Sedmý ročník festivalu MusicOlomouc uzavřel koncert předního souboru pro soudobou hudbu, salcburského Österreichisches Ensemble für Neue Musik, jenž (29. 4., Kaple Božího těla) špičkově interpretoval díla soudobých rakouských a německých skladatelů (Johannes Maria Stud, Georg Friedrich Haas, Bernhard Gander, Helmut Lachenmann). Pochvala patří i letošním organizátorům festivalu, kterým se podařil sestavit velmi kvalitní a různorodý program. Každý z koncertů svým vlastním způsobem rozšiřoval obzory nejen novým posluchačům, ale i skalním fanouškům zvukových experimentů.